

[Lilli Gyldenkilde]

det vil nå frem til en beslutning, som gør, at arbejdsministeren på den ene eller den anden måde må komme med et forslag eller udarbejde et cirkulære, som klargør disse ting.

Der er flere, der har været inde på, hvor mange det omhandler, og hvilken økonomi der er i det. Jeg tror ikke, der er stor økonomi i det, for jeg tror, det er en meget lille gruppe, der er tale om, men det vil være en retfærdighedshandling at tage fat i det og hjælpe disse mennesker. Jeg vil godt citere et brev, der har været i Roskilde Tidende 5. oktober 1983, der illustrerer ganske godt, hvilken situation disse mennesker kommer i. Det er en dame, som fortæller, hvilken situation hun er i:

»Situationen er således: jeg kan ikke anvise job fra arbejdsformidlingen, da jeg ikke er langtidsledig. Jeg kan ikke få understøttelse fra fagforeningen, før jeg har bevist, at jeg kan arbejde, på trods af at jeg har været medlem i 25 år. Jeg kan ikke få sygedagpenge, da jeg er erklæret rask af lægerne. Jeg er ikke berettiget til nogen særlig hjælp, fordi jeg er gift, og ægtefællens løn skal først bruges op, selv om dette er en minimumsløn.«

Det siger sig selv, at den familie er urimelig hårdt ramt. Det er en familie, hvor man formentlig har været vant til at have to indtægter, efter det, jeg kan læse ud af brevet, to indtægter, der har været meget lave. Efter i mange år at have haft to indtægter står de altså, fordi konen er blevet syg, i den situation, at hun simpelt hen er røget igennem det ene sikkerhedsnet efter det andet for til sidst at måtte sætte deres hus på tvangsauktion. Det fremgår af brevet. Jeg synes ikke, det er tegn på en rimelig lovgivning, og jeg tror ikke – det vil vise sig, om vi overhovedet kan få de tal frem – at der er tale om ret mange, men der er i hvert fald tale om, at vi må foretage en retfærdighedshandling over for de mennesker.

Jeg vil godt sige til dem, der har været inde på, at vi jo har et erstatningssystem i arbejdsløshedslovgivningen, at jeg skal være den første til at forsvare dette system. Det skal være erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, men det er også lige præcis det, dette handler om. De grupper, vi taler om, er klart afgrænsede. Det er omskolingsfolk, og det er langvarigt syge, som er blevet erklæret raske, men ikke må gå tilbage til deres gamle arbejde, for så bliver de syge igen.

Det er klart, at det er en meget afgrænset gruppe, og jeg håber, at vi vil kunne se på det i udvalget. Det, vi foreslår, er ikke, at man skal afskaffe disse regler. Vi skal ikke afskaffe 5 ugers reglen, vi skal ikke afskaffe 26 ugers reglen. Det er ikke det, vi siger. Vi siger bare, at så længe der er tolkningsmuligheder i de bestemmelser, der er om 5 ugers reglen, så er det urimeligt, at det er meget få, og kun dem, der hører til A-kasser, hvor man har mange arbejdsledige, der rammes.

Jeg har været tilfreds med denne behandling, og jeg håber, at den velvilje, der har været udtrykt fra næsten alle sider, vil betyde, at vi kan få et godt og seriøst udvalgsarbejde. Og som sagt: når vi ikke frem til, at dette er løsningen, så gør det ikke så meget. Det, jeg er interesseret i, er, at vi finder en løsning; og kan vi finde et flertal om en løsning, så vil jeg være tilfreds med det.

Jeg skal kort sige til socialdemokratiet, som på sæt og vis afviser forslaget med samme motivering som den konservative arbejdsminister, men dog siger, at man er villig til at se på det i udvalget, at det synes jeg er glimrende. Man kommer også med et forslag om, at vi skal se på, om disse mennesker kan komme ind i jobtilbudsordningen. Det er muligt, at det er den løsning, der kan skabes flertal for og ikke andet. Jeg vil håbe, det bliver noget bedre, vi finder ud af sammen, men kan det ikke være andet, nu vel, så er det bedre end ingenting.

Det er interessant at få at vide, om det betyder, at det er et 7 måneders jobtilbud, man skal ind i, eller om det er et 5 ugers jobtilbud. Er det et 5 ugers jobtilbud, så er det klart, at problemet hurtigt vil løses for disse mennesker, og de vil så være inde i det oprindelige system, hvor de selvfølgelig, som arbejdsministeren siger, skal opfylde betingelserne for at være i A-kassensystemet. Det vil vise sig under udvalgsarbejdet, hvad det egentlig er, socialdemokratiet mener. Jeg tror nok, at hvis det bliver en 7 måneders regel, vi indfører, så bliver det lidt vanskeligere. I alt fald vil det komme til at betyde, at hvis de ikke får jobtilbuddet, så kommer amtskommunerne til at betale. Men det er nogle ting, vi må have afklaret under udvalgsarbejdet. Jeg håber, at det, man mener, er 5 uger, men lad os se på det.

Tak for behandlingen af forslaget!